

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobkyně: **H. R.**
bytem X
zastoupena JUDr. Milošem Tuháčkem, advokátem
sídlem Převrátická 330/15, Tábor

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 3, Brno

za účasti: **Jihomoravský kraj**
sídlem Žerotínovo náměstí 3, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22.11.2021, č.j. JMK 164808/2021, sp. zn. S-JMK 157019/2021 OD,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 22.11.2021, č.j. JMK 164808/2021, sp. zn. S – JMK 157019/2021 OD, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 23 652 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Miloše Tuháčka, advokáta.
- III. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně podanou žalobou brojí proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22.11.2021, č.j. JMK 164808/2021, sp. zn. S-JMK 157019/2021 OD, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Boskovice, odboru dopravy (dále jen „stavební úřad“), ze dne 12.8.2021, č.j. DMBO 16596/2021/DOP, sp. zn. SMBO 247/2019 DOP, kterým byla podle § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), povolena na základě žádosti osoby zúčastněné na řízení stavba „II/372 Velké Opatovice - Chlum, extravilány“ umístěná na pozemcích parc. č. X, XA, XB, XC, XD, XE, XF, XG, XH, XI, XJ, XK, XL, XM, XN, XO, XP, XQ, XR, XS, XT a XU v k. ú. X, parc. č. XV, XW, XX, XY, XZ, XAA, XAB, XAC, XAD, XAE, XAF, XAG, XAH, XAI, XAJ, XAK, XAL a XAM v k.ú. M. R., parc. č. XAN, XAO, XAP, XAQ, XAR, XAS, XAT, XAU, XAV, XAW, XAX, XAY, XAZ, XBA a XBB v k. ú. V. R., parc. č. XBC, XBD, XBE, XBF, XBG, XBH, XBI, XBJ, XBK, XBL, XBM, XBN, XBO, XBP, XBQ, XBR, XBS, XBT, XBU, XBV, XBW, XBX, XBY, XBZ, XCA, XCB, XCC, XCD, XCE, XCF, XCG, XCH, XCI, XCJ, XCK, a XCL v k.ú. X a parc. č. XCM, XCN, XCO, XCP, XCQ, XCR, XCS, XCT a XCU v k.ú. X (dále jen „stavební povolení“).
2. Podle stavebního povolení je předmětem stavby realizace celkové rekonstrukce pozemní komunikace nazvané podle pasportu silnic Jihomoravského kraje silnice II/372 Jevíčko – V. Opatovice-Chlum v extravilánovém úseku mezi městem Velké Opatovice a městem Letovice, místní části Chlum, včetně úprav stávajících sjezdů, propustků a příkopů; stavba má sloužit široké veřejnosti a její realizací nedojde ke změně využití území ani nebude negativně ovlivněna krajina, zdraví obyvatel a životní prostředí. Účelem rekonstrukce a modernizace silnice je snížení negativních účinků dopravy na životní prostředí a zdraví obyvatel, snížení hluchnosti. Stavba se nachází v ochranném pásmu silnic II. třídy a v ochranných pásmech inženýrských sítí a v ochranném pásmu lesa. V rámci stavby dojde mimo jiné k nutnosti kácení dřevin rostoucích mimo les, a to solitérních dřevin i dřevin tvořících březovou a lipovou alej (strana 7 stavebního povolení).
3. Podle podmínky č. 6 stavebního povolení může být zahájení stavby realizováno až po získání pravomocného souhlasného rozhodnutí příslušného orgánu ochrany přírody k zásahu do krajinného rázu podle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“), které doloží stavebník speciálnímu stavebnímu úřadu nejpozději společně s oznámením termínu zahájení výstavby. Podle podmínky č. 7 stavebního povolení může být zahájení stavby realizováno až po získání pravomocného souhlasného rozhodnutí příslušného orgánu ochrany přírody ke kácení dřevin podle § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, které stavebník doloží speciálnímu stavebnímu úřadu nejpozději společně s oznámením termínu zahájení stavby.

4. Podle podmínek č. 32 a č. 33 stavebního povolení budou při provádění stavby dodržena (v těchto podmínkách konkrétně specifikovaná) závazná stanoviska dotčených orgánů, vyjádření a rozhodnutí správních orgánů.
5. Stavební úřad rozhodoval poté, co žalovaný rozhodnutím ze dne 14.1.2021, sp. zn. 169655/2020 OD, č.j. JMK 5831/2021, jeho původní rozhodnutí ze dne 24.9.2020, č.j. DMBO 19879/2020/DOP, zrušil a věc mu vrátil k novému projednání.

I. Shrnutí žalobní argumentace

6. Žalobkyně namítá, že napadené rozhodnutí je nezákonné a nepřezkoumatelné. Správní orgány nepostupovaly v souladu s § 2 a § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
7. Žalobkyně namítá neprovedení důkazu žalovaným, a to odborným posudkem Hodnocení krajinného rázu – zhodnocení míry zásahu do krajinného rázu odstraněním stromořadí u silnice č. II/372 z titulu její rekonstrukce v k.ú. X, X, X a X, okres X (dále jen „odborný posudek Hodnocení krajinného rázu“). Žalobkyně poukazuje na to, že si žalovaný neopatřil podkladové správní akty (závazná stanoviska) od nadřízených dotčených orgánů a dostatečně nevypořádal odvolací námitky žalobkyně.
8. Žalobkyně dále namítá, že správní orgány spolehlivě nezjistily stav přírodního prostředí v předmětné lokalitě, neboť nezadaly provedení hodnocení vlivu stavby na zájmy chráněné zákonem o ochraně přírody a krajiny, ve smyslu § 67 tohoto zákona a vyhlášky č. 142/2018 Sb., o náležitostech posouzení vlivu záměru a koncepce na evropsky významné lokality a ptáčích oblastech a o náležitostech hodnocení vlivu závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny (dále jen „vyhláška č. 142/2018 Sb.“). Žalobkyně přitom na tuto absenci poukazovala v doplnění svého odvolání, kde dále uváděla, že z tohoto hodnocení může vyplynout výskyt zvláště chráněných druhů v předmětné lokalitě. Tuto námitku nevyvrátilo tvrzení žalovaného, že tento postup z ničeho nevyplývá.
9. Žalobkyně dále namítá, že stavební povolení bylo vydáno, aniž by bylo povoleno kácení dřevin rostoucích mimo les, konkrétně lipové aleje; toto povolení je podle žalobkyně nezbytným podkladem pro vydání územního rozhodnutí. Pokud nebylo vydáno v rámci územního řízení, mělo být vydáno před vydáním stavebního povolení; tentýž názor zaujímá žalobkyně ve vztahu k absenci výjimky z ochrany zvláště chráněných druhů, jejichž výskyt nelze bez provedení hodnocení vlivu dle § 67 zákona o ochraně přírody a krajiny vyloučit.
10. Žalobkyně dále namítá, že i souhlas orgánu ochrany přírody se zásahem do krajinného rázu měl být vydán dříve než stavební povolení. Žalobkyně nesouhlasí s tím, že otázka zásahu do krajinného rázu se ve stavebním řízení neřeší a poukazuje v této souvislosti na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18.6.2008, č.j. 1 As 5/2008-137, z něhož dovozuje, že neměl-li žalovaný před vydáním stavebního povolení k dispozici závazné stanovisko či rozhodnutí orgánu ochrany přírody, byl povinen dát orgánu ochrany přírody podnět, případně měl žádost zamítnout (žalobkyně tu odkazuje závěry odborné literatury: Vojtěch Vomáčka, Jaroslav Knotek, Michaela Konečná, Jakub Hanák, Filip Dienstbier, Ivana Průchová Zákon o ochraně přírody a krajiny, 1. vydání. Praha: 2018, s. 132).

11. Žalovaný podle žalobkyně rezignoval ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30.9.2009, č.j. 4 As 25/2009-163, na svou aktivní úlohu při přezkumu závazných stanovisek, když svou úvahu opřel pouze o vyjádření Městského úřadu Boskovice, odboru tvorby a ochrany životního prostředí, ze dne 16.5.2017, sp. zn. DMBO 7590/2017/TOŽP/Ou, aniž by je kriticky zhodnotil; bylo přitom povinností žalovaného ve smyslu § 149 odst. 7 správního řádu obstarat si závazné stanovisko nadřízeného dotčeného orgánu. Žalovaný měl svůj postup řádně odůvodnit, nikoli pouze odkázat na obsah podkladových vyjádření a stanovisek dotčených orgánů.
12. Žalobkyně poukazuje na nedostatky ve vypořádání jejích odvolacích námitek. Nesouhlasí s argumentací žalovaného týkající se námitky negativního vlivu na bezpečnost silničního provozu, napadá podmínky závazného stanoviska Městského úřadu Boskovice, odboru tvorby a ochrany životního prostředí, ze dne 23.7.2020, č.j. DMBO 15405/2020/TOŽP, a obsah závazného stanoviska Městského úřadu Boskovice, odboru tvorby a ochrany životního prostředí, ze dne 15.3.2018, č.j. DMBO 4130/2018; podle žalobkyně jsou nekonkrétní. Podle žalobkyně byly také nedostatečně vypořádány její námitky týkající se nejasného vymezení stavby, rozporu stavebního povolení s územně plánovací dokumentací a územním rozhodnutím, které žalovaný vypořádal odkazem na právní normu a na příslušné závazné stanovisko se závěrem, že jeho obsah je pro něj závazný.
13. Postup správních orgánů je podle žalobkyně v rozporu se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17.12.2008, č.j. 1 As 68/2008-126, č. 1786/2009 Sb. NSS; existence stanovisek dotčených orgánů nezabývá stavební úřad jeho povinností učinit výsledný závěr. Podle žalobkyně nejsou závazná stanoviska sama o sobě kritériem pro určení nedůvodnosti námitek (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.9.2009, č.j. 4 As 25/2009-163).
14. Žalobkyně dále poukazuje na neurčitost výroku stavebního povolení; stavební úřad v bodě 32 výrokové části určil, která závazná stanoviska tvořící přílohu stavebního povolení budou dodržena. Podle žalobkyně mezi závaznými stanovisky existují vnitřní rozpory a nejasnosti (některá hovoří o nové komunikaci, jiná o rekonstrukci stávající komunikace); k tomu se žalovaný nevyjádřil.
15. Žalobkyně poukazuje také na majetkovou i nemajetkovou újmu spočívající ve frustraci a na pocit vykořenění z proměny krajiny domova, zejména s akcentem na existenci lipové aleje, a na právo na příznivé životní prostředí.
16. Žalovaný podle žalobkyně nepoměřil zájem stavebníka s veřejným zájmem na ochraně aleje. Dostatečně se nevypořádal ani s odvolacími námitkami týkajícími se hlučnosti, snížení bezpečnosti silničního provozu, nevyjádřil se k výsadbě nových dřevin a ochraně komunikace před vlivy počasí.
17. V podané replice žalobkyně reagovala na vyjádření žalovaného ohledně aktivní legitimace a stručně zopakovala svoji žalobní argumentaci.
18. S ohledem na výše uvedené žalobkyně navrhuje, aby zdejší soud žalobou napadené rozhodnutí i jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním stanovisku žalobkyně setrvala po celou dobu řízení před zdejším soudem, v podané replice i při jednání soudu, které ve věci proběhlo.

II. Shrnutí vyjádření žalovaného

19. Žalovaný ve svém vyjádření nesouhlasí se žalobou, napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné. Věcně setrvává na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí. Žalovaný navrhl, aby zdejší soud žalobu jako nedůvodnou zamítl, případně odmítl, neboť má za to, že žalobkyni nesvědčí aktivní legitimace k podání žaloby ve smyslu § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“); konkrétní dotčení na veřejných subjektivních právech žalobkyně vyjma obecného konstatování ohledně zásahu do jejího vlastnického práva a práva na příznivé životní prostředí netvrdí. Z judikatury Nejvyššího správního soudu žalovaný dovozuje, že zhoršení kvality životního prostředí není zásahem do vlastnického práva. Žalovaný nesouhlasí s tím, že by nevypořádal odvolací námitky.
20. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem, i při jednání soudu, které ve věci proběhlo.

III. Posouzení věci

21. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s.ř.s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
22. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
23. Ve věci proběhlo jednání.
24. Stavební úřad povolil stavbu spočívající v realizaci celkové rekonstrukce pozemní komunikace nazvané dle pasportu silnic Jihomoravského kraje silnice „II/372 Jevíčko – V. Opatovice – Chlum“ v extravilánovém úseku mezi městem Velké Opatovice – Skočova Lhota – Malá Roudka – Svárov – Chlum na výše specifikovaných pozemcích (bod 1 tohoto rozsudku). Okolní pozemky jsou využívány k hospodářským účelům (pastviny, pole, les). Stavba rekonstruované silnice II/372 je vedena v trase stávající silnice II/372. V části extravilánu Svárov – Chlum, v místě s lipovou alejí, bude silnice II/372 rozšířena a posunuta ve směru staničení vpravo, toto vynucení bude na úkor stávajícího tělesa silnice II/372 a přilehlých pozemků. Rekonstrukce silnice je dělená na etapy: Etapa 1 SO 101 Silnice II/372 Velké Opatovice – Skočova Lhota, Etapa 2 SO 102 silnice II/372 Skočova Lhota – Malá Roudka, Etapa 3 SO 103 silnice II/372 Malá Roudka – Svárov, Etapa 4 SO 104 silnice II/372 Svárov – Chlum.
25. Žalobkyně vlastní pozemky parc. č. XCV, XCW, XCX, XCY, k. ú. X. Jde o pozemky sousedící s pozemky dotčenými stavbou (konkrétně ve vztahu k úsekům SO 103 a SO 104); byla tedy účastníkem řízení ve smyslu § 109 písm. e) stavebního zákona, podle něhož je účastníkem stavebního řízení vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno.
26. Předně zdejší soud považuje za vhodné reagovat na argumentaci žalovaného ohledně zpochybnění aktivní legitimace žalobkyně.
27. Zdejší soud souhlasí se žalovaným potud, že jednou z podmínek aktivní legitimace je tvrzení žalobkyně o dotčení na veřejných subjektivních právech; zda ve svých právech byla žalobkyně skutečně dotčena, je pak otázkou důvodnosti podané žaloby. Pouhá obecnost žalobních námitek a tvrzení žalobkyně vyloučení její aktivní legitimace ještě nezakládá.

28. Žalobkyně je aktivně legitimována ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. k podání žaloby proti rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto její odvolání. Ve fázi posouzení přípustnosti podané žaloby nelze vyloučit dotčení žalobkyně na jejích subjektivních právech, zejména na právu vlastnickém či právu na řádný proces; to bude předmětem posouzení důvodnosti jednotlivých žalobních námitek. Jejich konkrétnost či obecnost se pak promítá až v míře přezkumu, kterému zdejší soud rozhodnutí správních orgánů podrobí; není jeho úkolem za žalobkyni její argumentaci jakkoli domýšlet či hledat konkrétní důvody pro naplnění obecných argumentů.
29. Podle § 90 odst. 1 stavebního zákona v územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu s požadavky a) tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území, b) na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem, c) zvláštních právních předpisů a se závaznými stanovisky, popřípadě s rozhodnutími dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona, popřípadě s výsledkem řešení rozporů.
30. Takovým zvláštním zákonem je mimo jiné i zákon o ochraně přírody a krajiny.
31. Podle § 92 odst. 1 věty první stavebního zákona územním rozhodnutím stavební úřad schvaluje navržený záměr, vymezí pozemky pro jeho realizaci, případně stanoví podmínky pro dělení nebo scelování pozemků, a stanoví podmínky pro využití a ochranu území, podmínky pro další přípravu a realizaci záměru, zejména pro projektovou přípravu stavby; vyžaduje-li to posouzení veřejných zájmů při provádění stavby, při kontrolních prohlídkách stavby nebo při vydávání kolaudačního souhlasu, může uložit zpracování dokumentace pro provádění stavby; tato dokumentace musí být zpracována vždy u stavebních záměrů podle § 103 odst. 1 písm. e) bodů 4 až 8.
32. Podle § 15 odst. 2 stavebního zákona postupují speciální stavební úřady podle tohoto zákona, pokud zvláštní právní předpisy pro stavby podle odstavce 1 nestanoví jinak. Povolení pro stavby mohou vydat jen se souhlasem obecného stavebního úřadu příslušného k vydání územního rozhodnutí, který ověřuje dodržení jeho podmínek; souhlas není správním rozhodnutím. Jestliže se nevydává územní rozhodnutí ani územní souhlas, postačí závazné stanovisko podle § 96b.
33. Podle § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny je ke kácení dřevin nezbytné povolení orgánu ochrany přírody, není-li dále stanoveno jinak. Povolení lze vydat ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin. Povolení ke kácení dřevin na silničních pozemcích může orgán ochrany přírody vydat jen po dohodě se silničním správním úřadem.
34. Podle § 12 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny je krajinný ráz, kterým je zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti, chráněn před činnostmi snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. Zásahy do krajinného rázu, zejména umisťování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonické měřítko a vztahy v krajině.
35. Podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny je k umisťování a povolování staveb, jakož i k jiným činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz, nezbytný

souhlas orgánu ochrany přírody. Podrobnosti ochrany krajinného rázu může stanovit Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

36. Podle § 67 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny ten, kdo v rámci výstavby nebo jiného užívání krajiny zamýšlí uskutečnit závažné zásahy, které by se mohly dotknout zájmů chráněných podle částí druhé, třetí a páté tohoto zákona (dále jen "investor"), je povinen předem zajistit na svůj náklad provedení hodnocení vlivu zamýšleného zásahu na tyto chráněné zájmy. **V případě pochybností o závažnosti zásahu a jeho rozsahu z hlediska zájmů chráněných tímto zákonem může ten, kdo jej zamýšlí uskutečnit, požádat o stanovisko příslušný orgán ochrany přírody. Orgán ochrany přírody vydá odůvodněné stanovisko k závažnosti zásahu a rozsahu dotčených zájmů chráněných tímto zákonem do 30 dnů ode dne doručení žádosti.** Součástí hodnocení podle věty první je návrh opatření k vyloučení nebo alespoň zmírnění negativního vlivu na obecně nebo zvláště chráněné části přírody, nebo návrh náhradních opatření. Náležitosti hodnocení stanoví Ministerstvo životního prostředí vyhláškou.
37. Z § 90 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny mimo jiné vyplývá, **že souhlasy a závazná stanoviska vydávaná podle tohoto zákona jako podklad pro rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu jsou závazným stanoviskem podle správního řádu.**
38. Podle § 149 odst. 6 správního řádu jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti vydáno závazné stanovisko, které znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne.
39. Podle § 149 odst. 7 věty první správního řádu jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska.
40. K věci je vhodné předeslat, že účelem a smyslem rozhodování orgánu ochrany přírody podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny je ochrana krajinného rázu před těmi činnostmi, které do něj zasahují tak, že snižují jeho estetickou nebo přírodní hodnotu. Nástrojem, který má k dosažení tohoto účelu orgán ochrany přírody k dispozici, je udělování souhlasu podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12.10.2004, č.j. 6 A 97/2001-39, č. 499/2005 Sb. NSS). Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10.6.2009, č.j. 6 As 48/2008-210, plyne, že samotné ustanovení § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny předpokládá rozhodování jen tam, kde jde o umístování stavby, která by vůbec (pojmově) mohla krajinný ráz snížit nebo změnit.
41. Ze stavebního povolení plyne, že v rámci stavby nebudou probíhat žádné demolice a nedojde ke změně využití území, naopak rekonstrukcí a modernizací silnice II/372 dojde ke snížení negativních účinků dopravy na životní prostředí a zdraví obyvatel. Projektová dokumentace je zpracována v souladu s územními plány obce Malá Roudka, města Velké Opatovice a města Letovice, neboť zcela odpovídá jejich požadavkům na kompozici prostorového řešení, a to zejména z toho důvodu, že umístění stavby je téměř výhradně dáno polohou stávající silnice II/372. To žalobkyně ničím nezpochybnila.
42. V rámci stavby dojde k nutnosti kácení dřevin rostoucích mimo les, a to solitérních dřevin i dřevin tvořících alej, a to březové aleje (Etapa 3 SO 103 II/372) a části lipové aleje (Etapa 4 SO 104 II/372). Pokud jde o lipovou alej, ta se nachází v délce cca 520 m v těsné blízkosti

vozovky, přičemž kořeny stromů zvedají okraje vozovky a způsobují trhliny a nerovnosti, a proto je daný úsek z hlediska provozu na pozemních komunikacích velmi nebezpečný, neboť při jízdě hrozí střet se stromy či protijedoucími vozidly. Při míjení protijedoucích nákladních vozidel je nutno téměř zastavit. Ani tento skutkový závěr žalobkyně nikterak konkrétně nevyvrací, nadto je zachycen na fotografiích, které jsou mimo jiné součástí doplnění odvolání zažurnalizovaného ve správním spisu.

43. Podle stavebního úřadu je kácení dřevin při realizaci stavby nezbytně nutné, současně je rozsah kácení omezen na nezbytné minimum, kdy u lipové aleje má být pokácena pouze její pravá strana ve směru staničení.
44. Pokud jde žalobkyní vznesené námitky, je předně nutné při jejich posouzení vycházet z toho, že stavební záměr již byl předmětem územního řízení, jehož výsledkem je územní rozhodnutí ze dne 16.5.2018, č.j. MVO-568/2018, které nabylo právní moci dne 18.6.2018.
45. Z tohoto územního rozhodnutí, jež je součástí správního spisu, se mimo jiné podává, že Městský úřad Velké Opatovice, odbor výstavby, vycházel ze stanoviska Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru životního prostředí, ze dne 7.8.2017, aktualizovaného dne 13.2.2018. Tento správní orgán záměr posuzoval z hlediska zákona o ochraně přírody a krajiny a dospěl k závěru, že záměr nemůže mít vliv na žádnou evropsky významnou lokalitu nebo ptačí oblast a nachází se zcela mimo území prvků soustavy NATURA 2000. Současně nejsou známy žádné další zájmy ochrany přírody a krajiny, které by mohly být tímto záměrem dotčeny. V aktualizovaném stanovisku ze dne 13.12.2018 s ohledem na novelizaci zákona příslušný správní orgán sdělil, že se záměr nenachází ve zvláště chráněném území nebo jeho ochranném pásmu ve smyslu zákona o ochraně přírody a krajiny a nelze na něj aplikovat § 4 odst. 1 písm. d) tohoto zákona. Intenzita dopravy se na předmětné komunikaci nezvýší, neboť se jedná o rekonstrukci stávající silnice v nevyhovujícím až havarijním stavu. Záměr svým charakterem a umístěním (mimo zvláště chráněné území dle zákona o ochraně přírody a krajiny a mimo jejich ochranná pásma) nevyvolá závažné ovlivnění životního prostředí a veřejného zdraví, nenaplňuje tedy definici předmětu posuzování, a proto jen není nutné posuzovat podle zákona o ochraně přírody a krajiny.
46. Ve stavebním řízení pak posoudil soulad projektové dokumentace s podmínkami územního rozhodnutí ve smyslu výše citovaného § 15 odst. 2 stavebního zákona Městský úřad Velké Opatovice, odbor výstavby, ve svém závazném stanovisku ze dne 29.1.2019, č.j. MVO-167/2019. Dovozuje-li žalobkyně nesprávnost postupu stavebního úřadu a žalovaného s tím, že se „spokojili“ pouze se stanoviskem podle § 15 odst. 2 stavebního zákona, tak zdejší soud jí nemůže přisvědčit. Stavební úřad naopak postupoval v souladu se zákonem, když si vyžádal vyjádření obecního stavebního úřadu k dodržení podmínek územního rozhodnutí.
47. Námitky žalobkyně, že záměr se dotýká zájmů podle zákona o ochraně přírody a krajiny, proto měly být předně směřovány právě do územního řízení a proti závěrům územního rozhodnutí; tam mohla žalobkyně rozporovat závěr ohledně nepotřebnosti souhlasu podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny a brojit proti stanovisku Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru životního prostředí, ze dne 7.8.2017, aktualizovanému dne 13.2.2018.
48. Rovněž žalovaný s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu, a to rozsudek ze dne 17.2.2012, č.j. 8 As 54/2011-344, podle něhož by bylo v rozporu s požadavkem právní jistoty, pokud by byl účastník správního řízení oprávněn v řízení brojit proti závěrům, které

vyplývaly z řízení jiného a fakticky tak derogovat předchozí pravomocné správní rozhodnutí, vyšel mimo jiné z toho, že i námitka nedoložení souhlasu podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny spadá do územního řízení. V situaci, kdy stavba již byla pravomocně umístěna, posuzování zásahu do krajinného rázu do fáze stavebního řízení nenáleží (strana 4 rozhodnutí žalovaného). Zdejší soud doplňuje, že v situaci, kdy je stavba prováděna v místě stávající silnice a má podobu její modernizace, odkaz žalovaného a stavebního úřadu na územní řízení plně postačí s tím, že pokud jde o zásah spočívající v podobě pokácení dřevin (o který zřejmě jde žalobkyni především), ten má být řešen v jiném řízení, jak bude rozvedeno níže.

49. Pokud jde v této souvislosti o námitku žalobkyně, že se žalovaný nevypořádal s navrženým důkazem – odborným posudkem Hodnocení krajinného rázu, ani si neobstaral jiný podklad posuzující zásah do krajinného rázu, tak z doplnění odvolání je zřejmé, že konkrétně jde žalobkyni o prvek stromořadí, a to lipové aleje (strana 6 doplnění odvolání). V doplnění odvolání žalobkyně uvádí, že z předloženého odborného posudku Hodnocení zásahu do krajinného rázu od Ing. F., které měl k dispozici již stavební úřad (jde o listinu, jež je součástí správního spisu), plyne, že „záměr odporuje svou povahou § 12 zákona č. 114/1992 Sb...a to tím, že je v konfliktu s liniovým stromořadím (především „Svárovská alej svobody“) u silnice č. II/372, která se má rozšířit (zkapacitnit) a alej má být skácena. Tímto zásahem zmizí část krajinné scenérie...“. Podle zdejšího soudu jsou výše uvedené úvahy žalovaného dostatečnou odpovědí na odvolací námitku žalobkyně, která obsahuje tentýž požadavek (přebírá citaci z odkazované listiny) vyslovený Ing. F.
50. Žalovaný nadto upozornil i na podmínku č. 6 stavebního povolení, podle níž může být zahájení stavby realizováno až po získání pravomocného souhlasného rozhodnutí příslušného orgánu ochrany přírody k zásahu do krajinného rázu podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny.
51. Zdejší soud k tomu uvádí, že takto stanovená podmínka stavebního povolení se předně vůbec negativně nedotýká subjektivních veřejných práv žalobkyně, naopak představuje další povinnost pro stavebníka.
52. Zdejší soud se však z hlediska přezkoumatelnosti musel zabývat tím, zda výše uvedená argumentace žalovaného odkazující z hlediska posouzení záměru dle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny žalobkyni na územní řízení a územní rozhodnutí není v logickém rozporu s důvody, pro které stavební úřad stanovil stavebníkovi pro realizaci stavby získání souhlasného rozhodnutí podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny. Podle zdejšího soudu však tato argumentace ani ve světle pravomocného územního rozhodnutí logicky rozporná není.
53. Stavební úřad totiž předmětný souhlas zakotvený v podmínce provedení stavby dává do souvislosti s realizací kácení dřevin (samotná potřeba kácení části lipové aleje již byla vymezena v územním řízení včetně provedení náhradní výsadby, viz strana 8 územního rozhodnutí). Kromě požadavku na získání povolení ke kácení v této souvislosti stavební úřad od stavebníka požaduje i souhlas dle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny. Na straně 27 stavebního povolení stavební úřad uvádí, že s povolením kácení dřevin dle § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny přímo souvisí i souhlas dle § 12 odst. 2 citovaného zákona, a to tak, že mu musí předcházet a podmiňovat ho. S odkazem na § 18c odst. 1 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování a stavebního řádu, proto stavební úřad stanovil i tuto podmínku.

54. Zdejší soud má za to, že taková úvaha stavebního úřadu ohledně aplikace § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny není nelogická. Podstatné je, že stavební úřad mimo jiné správně odkázal na územní rozhodnutí a na souhlas podle § 15 odst. 2 stavebního zákona od Městského úřadu Velké Opatovice, odboru výstavby, ze dne 29.1.2019, č.j. MVO-167/2019. Je zjevné, že tato podmínka stavebního povolení souvisí právě a výlučně s kácením dřevin. Úvahu stavebního úřadu, který ke kácení dřevin požaduje po stavebníkovi doložit kromě souhlasu dle § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny i souhlas podle § 12 odst. 2 tohoto zákona, přitom nepřisluší zdejšímu soudu blíže přezkoumávat (z hlediska potřeby či nadbytečnosti této podmínky), neboť se netýká přímo práv žalobkyně, nýbrž spíše představuje další povinnost pro stavebníka.
55. Zdejší soud považuje za vhodné, pokud jde o vztah povolení ke kácení dřevin a posouzení zásahu do krajinného rázu, poukázat na to, že z judikatury správních soudů plyne, že se jedná o dvě samostatná řízení a že „souhlas se zásahem do krajinného rázu může existovat ve dvou formách. V případě, že bude po posouzení snížení či změny krajinného rázu orgánem ochrany přírody navazovat povolující rozhodnutí dle zvláštního právního předpisu vydávané jiným správním orgánem (typicky stavebním úřadem), má souhlas či nesouhlas podle § 90 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. formu závazného stanoviska podle správního řádu. V ostatních případech je vedeno samostatné správní řízení a příslušný souhlas či nesouhlas je vydáván formou správního rozhodnutí (srov. Vomáčka V., Knotek J., Konečná M., Hanák J., Dienstbier F., Průchová I., Zákon o ochraně přírody a krajiny. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2018, s. 131). Pokud tedy k realizaci činnosti, která by mohla vést ke snížení nebo změně krajinného rázu, není zapotřebí vydání konečného rozhodnutí dle jiného právního předpisu, má souhlas dle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny vždy podobu samostatného správního rozhodnutí. V posuzované věci měl souhlas nepochybně podobu správního rozhodnutí vydávaného v samostatném správním řízení, neboť na jeho vydání nenavazovalo žádné řízení, v němž by jiný správní orgán vydával povolující rozhodnutí dle zvláštního právního předpisu. **Za toto řízení pak nelze považovat řízení o povolení kácení dřevin; dané řízení je totiž rovněž vedeno podle zákona o ochraně přírody a krajiny, přičemž ze zákona nikterak nevyplývá, že by mezi oběma řízeními existovala jakákoliv korelace a výstup jednoho byl podmíněn předchozím vedením druhého a vydáním odpovídajícího výstupu. Naopak, jedná se o dva samostatné administrativní nástroje ochrany životního prostředí, které slouží k ochraně různých institutů, vzájemně se nepodmiňují a stojí vedle sebe (obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2015, č. j. 1 As 143/2014-52). Jinými slovy, dotýkal-li se zamýšlený zásah krajinného rázu i dřevin, jakožto dvou zákonem o ochraně přírody a krajiny samostatně chráněných objektů, bylo třeba pro jeho uskutečnění vést obě samostatná správní řízení a na jejich konci disponovat nejen povolením dle § 8 odst. 1, ale i souhlasem dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. Jedná se o řetězcí se správní rozhodnutí, která teprve ve svém souhrnu umožňují dosáhnout subjektivního předmětu řízení, tedy získání veřejnoprávních oprávnění k zamýšlenému odstranění stromořadí.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.5.2019, č.j. 7 As 372/2018-40, zvýrazněno zdejším soudem). Námitky žalobkyně směřující do přezkoumatelnosti a správnosti úvah správních orgánů, pokud jde o aplikaci § 8 odst. 1 a § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, tak nejsou důvodné.**
56. Pokud jde o námitku, že správní orgány nezjistily spolehlivě stav přírodního prostředí v předmětné lokalitě a nezadaly provedení hodnocení vlivu stavby na zájmy chráněné v části druhé, třetí a páté dle zákona o ochraně přírody a krajiny ve smyslu § 67 tohoto zákona a vyhlášky č. 142/2018 Sb., tak tuto argumentaci žalovaný vypořádal. Na straně 4 napadeného

rozhodnutí uvedl, že žalobkyní tvrzená povinnost správního orgánu z ničeho nevyplývá; z vyjádření Městského úřadu Boskovice, odboru tvorby a ochrany životního prostředí, ze dne 15.7.2020, č.j. DMBO 14796/2020/TOŽP/MZ, plyne doporučení provést hodnocení dle § 67 zákona o ochraně přírody a krajiny zaměřený na výskyt těchto živočichů, nikoliv povinnost.

57. Podle zdejšího soudu však tato úvaha žalovaného, byť přezkoumatelná, není správná a nebyla učiněna v souladu se zákonem.
58. Je ustálenou praxí, že zákonností a správností závazného stanoviska se k odvolacím námitkám uplatněným proti závaznému stanovisku zabývá primárně „odvětvově“ příslušný nadřízený správní orgán. Potvrzující závazné stanovisko pak má z procesního hlediska rovněž formu závazného stanoviska (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19.2.2015, č.j. 4 As 241/2014-30, č. 3214/2015 Sb. NSS). Soudní přezkum závazného stanoviska (jakožto závazného podkladu pro rozhodnutí ve věci samé) je s ohledem na znění § 75 odst. 2 s.ř.s. umožněn až v rámci soudního přezkumu konečného rozhodnutí ve věci samé.
59. Z obsahu správního spisu plyne, že Městský úřad Boskovice, odbor tvorby a ochrany životního prostředí, ve svém stanovisku označeném jako „vyjádření“ ze dne 15.7.2020, č.j. DMBO 14796/2020/TOŽP/MZ, vydaném pro účely stavebního řízení na žádost investora uvedl, že „vzhledem ke stáří a charakteru dřevin tvořících lipovou alej je možné, že mohou poskytovat vhodné prostředí pro život zvláště chráněných druhů. Orgán ochrany přírody **doporučuje provést hodnocení vlivu zamýšleného zásahu na zájmy chráněné zákonem v části druhé třetí a páté dle § 67** zaměřený na výskyt hmyzu a netopýrů. V případě zjištění výskytu zvláště chráněných druhů rostlin či živočichů je nutné podat žádost o povolení výjimky ze zákazů a základních podmínek ochrany zvláště chráněných rostlin a živočichů dle § 56 zákona ...“.
60. Je zřejmé, že v souvislosti s kácením lipové aleje (kvůli výskytu zvláště chráněných druhů živočichů) obsahuje citované vyjádření **zdůvodněné doporučení příslušného kompetentního orgánu** k provedení hodnocení dle § 67 zákona o ochraně přírody a krajiny s možným výsledkem nutnosti požádat příslušný orgán o udělení výjimky podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny. Přestože je tato písemnost označena jako doporučení, jedná se obsahově o stanovisko k žádosti investora týkající se § 67 zákona o ochraně přírody a krajiny.
61. Argumentovala-li tedy žalobkyně již v doplnění odvolání (strana 11) s odkazem na výše citovaný dokument tak, že záměr měl být hodnocen i ve smyslu § 67 zákona o ochraně přírody a krajiny a vyhlášky č. 142/2018 Sb., protože je možné, že lipová alej může poskytovat vhodné prostředí pro život zvláště chráněných druhů živočichů, pak závěr žalovaného, že tento požadavek neplyne ani z relevantní právní úpravy a ani z odkazovaného vyjádření, neobstojí.
62. Je třeba přihlídnout k charakteru námítky uplatněné žalobkyní; pokud by neobsahovala relevantní věcné argumenty, mohl by odvolací námitku vypořádat sám žalovaný, neboť by k tomu nepotřeboval odborné znalosti. Tak tomu v nyní posuzovaném případě není, a ani zdejší soud nemůže z odůvodnění vyjádření Městského úřadu Boskovice, odboru tvorby a ochrany životního prostředí, ze dne 15.7.2020, č.j. DMBO 14796/2020/TOŽP/MZ, dovozovat, jak to dotčený správní orgán, pokud jde o nutnost posouzení dle § 67 zákona o ochraně přírody a krajiny, „myslel“; k tomu nedisponuje odbornými znalostmi ani podklady

(k tomu blíže viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11.5.2021, č.j. 1 As 32/2021-64). Přestože byl požadavek Městského úřadu Boskovice, odboru tvorby a ochrany životního prostředí, ve vyjádření ze dne 15.7.2020, č.j. DMBO 14796/2020/TOŽP/MZ, formulován poněkud nešťastně jako doporučení, nelze jeho závěry bagatelizovat. Stavební úřad či žalovaný byl povinen požádat o potvrzení (eventuálně přehodnocení) tohoto stanoviska u příslušného nadřízeného dotčeného orgánu, který pro to disponuje odpovídajícími odbornými znalostmi (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 10.8.2023, č.j. 9 As 77/2023-157, či ze dne 23.9.2010, č.j. 5 As 56/2009-63, č. 2167/2011 Sb. NSS).

63. Zdejší soud k této dílčí argumentaci uzavírá, že pro variantu nevyžádání odborného posouzení ze strany nadřízeného dotčeného orgánu musí jít tedy o situace zřejmé na první pohled a zároveň takové, kdy je žalovaný schopen bez nutnosti odborné úvahy se k namítaným argumentům vyjádřit. Tak tomu v tomto případě nebylo. Vada postupu žalovaného je zároveň vadou, která může mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí a pro kterou tudíž nemůže napadené rozhodnutí v soudním přezkumu obstát.
64. Pokud jde o zbývající žalobní argumentaci, tak způsob vypořádání zbývajících odvolacích námitek žalovaným z hlediska přezkoumatelnosti i věcné správnosti ob stojí.
65. Pokud žalobkyně namítala, že není zřejmé, které z vyjádření Městského úřadu Boskovice, odboru tvorby a ochrany životního prostředí, by mělo být závazné (konkrétně zda vyjádření ze dne 16.5.2017, sp. zn. DMBO 7590/2017/TOŽP/Ou, nebo vyjádření ze dne 15.7.2020, sp. zn. DMBO 14796/2020/TOŽP/Mz), tak pokud jde o vzájemný vztah vyjádření Městského úřadu Boskovice, odboru tvorby a ochrany životního prostředí, ten je upraven v později vydaném vyjádření ze dne 15.7.2020. Jejich vzájemný vztah popisuje i stavební úřad ve stavebním povolení, když uvádí, že vyjádření ze dne 16.5.2017, sp. zn. DMBO 7590/2017/TOŽP/Ou, je doplněno a aktualizováno vyjádřením k projektové dokumentaci ze dne 15.7.2020, sp. zn. DMBO 14796/2020/TOŽP/MZ.
66. Zpochybňovala-li žalobkyně, jak se žalovaný vypořádal s odvolací námitkou ohledně potenciálního ohrožení bezpečnosti provozu, žalovaný odkázal na stanoviska Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, územního odboru Blansko, ze dne 20.4.2017, č.j. KRPB-69677-2/ČJ-2017-060106-TES (aktualizováno dne 27.11.2018, č.j. KRPB-69677-5/ČJ-2017-060106-TES, a dne 23.7.2020, č.j. KRPB-133967-2/ČJ-2020-060106), a doplnil, že tvrzení o ohrožení bezpečnosti silničního provozu žalobkyně ničím nedokládá. Zdejší soud k tomu uvádí, že právě policejní orgán je plně příslušný ve smyslu § 16 odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, vydat jako dotčený orgán své stanovisko k ohrožení plynulosti a bezpečnosti silničního provozu. Toto souhlasné stanovisko bylo přitom aktualizováno se stejným závěrem. Žalobkyni tedy bylo sděleno, proč tato námitka nemůže být důvodnou; způsob vypořádání této odvolací námity žalovaným ve světle výše uvedeného plně ob stojí.
67. Stejně tak se žalovaný na straně 5 napadeného rozhodnutí vypořádal s odvolací námitkou směřující vůči nekonkrétnosti závazného stanoviska Městského úřadu Boskovice, odboru tvorby a ochrany životního prostředí, ze dne 23.7.2020, č.j. DMBO 15405/2020/TOŽP (stanovisko k zásahu do významného krajinného prvku – dotčení lesa, vodního toku „Třebětínka“ a jeho údolní nivy, vydaného pro investora). Pokud jsou podle žalobkyně podmínky stanovené tímto stanoviskem nekonkrétní, obecné, nereflektující specifika konkrétního záměru, zdejší soud s ní shodně se žalovaným nesouhlasí. Z tohoto závazného

stanoviska je zřejmé, jakého konkrétního záměru se toto stanovisko týká, jaký dotčený orgán posoudil předmětný záměr a s jakým závěrem, dále stanovil konkrétní podmínky záměru, jejichž stanovení odůvodnil.

68. Pouhé tvrzení žalobkyně, že tyto podmínky nepostačují, bez jakékoliv odborné konkrétní argumentace závěry žalovaného i obsah závazného stanoviska nezpochybňuje. Nad rámec žalobních námitek se zdejší soud blíže obsahem tohoto závazného stanoviska zabývat nemohl, nicméně v souvislosti s argumentací žalobkyně odkazující na výskyt zvláště chráněných druhů živočichů upozorňuje, že i v tomto závazném stanovisku, kde příslušný orgán zmiňuje i kácení dřevin, na straně 5 odkazuje na nutnost podat žádost o povolení výjimky dle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny v případě zjištění výskytu zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů.
69. Stejným způsobem žalobkyně zpochybňovala závazné stanovisko Městského úřadu Boskovice, odboru tvorby a ochrany životního prostředí, ze dne 15.3.2018, č.j. DMBO 4130/2018 (souhlas k trvalému odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu). Zdejší soud předně odkazuje na stranu 5 napadeného rozhodnutí, kde se tímto stanoviskem žalovaný zabývá s tím, že tvrzení žalobkyně, že výměry trvale odnímané zemědělské půdy nejsou správním orgánem prověřeny, není ničím podložené. I tato argumentace je ze strany žalovaného stručná, avšak i v této části přezkoumatelná a konzistentní, věcně proti ní žalobkyně nic nepřináší a zdejší soud se žalovaným souhlasí.
70. Pokud jde o nevypořádání námitek týkajících se nejasného vymezení stavby (žalobkyně polemizuje nad tím, zda se jedná o rekonstrukci či vybudování nové komunikace), rozporu stavebního povolení s územně plánovací dokumentací a územním rozhodnutím, ani tu zdejší soud neshledal reakci žalovaného nedostatečnou.
71. Žalovaný k této odvolací námitce předně odkázal na strany 3 až 5 stavebního povolení obsahující výrok rozhodnutí a zdůraznil, co konkrétní stavební objekt zahrnuje. Dále poukázal na to, že stavební úřad postupoval v souladu s § 15 odst. 2 stavebního zákona (viz bod 46 tohoto rozsudku). Takové odůvodnění žalovaného zdejší soud považuje za dostatečné za situace, kdy žalobkyně na žádné konkrétní rozpory nepoukazuje. Je nadto zřejmé, že v daném případě jde o rekonstrukci komunikace; v podrobnostech lze odkázat na popis stavby Etapa 4 SO 104 silnice II/372 Svárov – Chlum, kde se mj. uvádí: „Celková délka úpravy je 1644,22 m o šíři 6,50 m s šířkou jízdního pruhu 2,75 m. Ve směrovém oblouku bude jízdní pás rozšířen dle poloměru oblouku. První levostranný oblouk o 0,75 m, druhý pravostranný oblouk o 1,8 m, třetí levostranný oblouk o 1,25 m, čtvrtý pravostranný oblouk o 1,65 m, pátý pravostranný oblouk o 0,7 m, šestý levostranný oblouk o 0,7 m, sedmý pravostranný oblouk o 0,65 m, osmý pravostranný oblouk o 0,7 m, a devátý levostranný oblouk o 0,7 m. Kryt vozovky bude z asfaltového betonu ACO 11+. Niveleta rekonstruované silnice II/372 bude oproti stávající niveletě výšena o 0,10 m. Na začátku a na konci úseku bude provedena úprava postupným napojením asfaltových vrstev na stávající stav pro plynulé napojení“ (strana 4 stavebního povolení vycházející z předložené projektové dokumentace).
72. Zmiňuje-li tedy některý z dotčených orgánů v textu svého stanoviska, že jde o komunikaci „novou“, pak jde o terminologickou nepřesnost, která nemůže mít žádný vliv na přezkoumatelnost závěrů správních orgánů.

73. Pokud jde o poněkud nesrozumitelnou obecnou námitku ohledně „zezávaznění“ závazných stanovisek, pak v postupu stavebního úřadu zdejší soud neshledal žádné pochybení. Formulace výroku stavebního povolení je zcela určitá a konkrétní podmínky podmiňující provedení stavby popisuje stavební úřad na straně 8 až 12 stavebního povolení. V podmínce č. 32 stavebního povolení stavební úřad vyjmenovává závazná stanoviska dotčených orgánů, vyjádření či rozhodnutí správních orgánů, která budou dodržena. Stavební úřad tu odkazuje na konkrétní podklady (závazná stanoviska, vyjádření a rozhodnutí), jejichž obsah zároveň činí nedílnou součástí (přílohou) stavebního povolení (strana 12 stavebního povolení). Na tomto postupu zdejší soud nic nepřezkoumatelného ani neurčitého neshledává. Ze stavebního povolení je zřejmé, které konkrétní podmínky mají být dodrženy, a účastníci řízení měli možnost se s konkrétními podmínkami podmiňujícími provedení stavby seznámit. Nadto z této argumentace žalobkyně není zřejmé, jak se zahrnutí výčtu závazných stanovisek, vyjádření a rozhodnutí ve výrokové části stavebního povolení mohlo negativně projevit v jejích právech.
74. Namítá-li dále žalobkyně, že žalovaný nepoměřil zájem stavebníka s veřejným zájmem na ochraně aleje, tak právě to je úkolem dotčených orgánů. Zdejší soud ve stejné míře obecnosti k této žalobní námitce uvádí, že pokud není konkrétní závazné stanovisko dostatečně zpochybněno a žalovaný v něm ze své úřední povinnosti neshledá závažné pochybení, pak pokud žalovaný z takového stanoviska vychází, postupuje v souladu se zákonem; skutečnost, že závazné stanovisko je vydáno dříve, než rozhodne stavební úřad, se pak opírá o platnou právní úpravu.
75. V nyní posuzované věci tedy žalovaný dostatečně reagoval na všechny odvolací námitky žalobkyně, nicméně pochybil při vypořádání konkrétní námitky žalobkyně poukazující na nutnost provedení hodnocení vlivu ve smyslu § 67 zákona o ochraně přírody a krajiny s odkazem na obsah vyjádření Městského úřadu Boskovice, odboru tvorby a ochrany životního prostředí, ze dne 15.7.2020, č.j. DMBO 14796/2020/TOŽP/MZ. Žalovaný postupoval nesprávně, pokud konstatoval, že potřeba hodnocení vlivu podle § 67 zákona o ochraně přírody a krajiny z ničeho, ani z citovaného vyjádření, neplyne. Takový závěr nemohl učinit bez vyjádření příslušného správního orgánu v odvolacím řízení a jedná se o závěr přinejmenším předčasný.
76. Ze shora uvedených důvodů tedy zdejší soud napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm je žalovaný vázán shora vysloveným závěrem zdejšího soudu.

IV. Náklady řízení

77. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, a proto má právo na náhradu nákladů řízení proti žalovanému. Žalovaný ve věci úspěch neměl, a proto na náhradu nákladů řízení právo nemá. Z obsahu spisu vyplynulo, že žalobkyni vznikly náklady na zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč společně s náklady právního zastoupení (čtyři úkony právní služby spočívající v převzetí a přípravě zastoupení, v podání žaloby, repliky k vyjádření žalovaného a v účasti na soudním jednání dne 14.3.2024, tj. 4 x 3 100 Kč, společně se čtyřmi režijními paušály po 300 Kč). K tomu zdejší soud připočetl náhradu cestovného (cesta byla dle předloženého technického průkazu realizována vozidlem Hyundai JC, s průměrnou spotřebou 6 litrů paliva na 100 km, přičemž výše průměrné ceny za 1 litr benzínu činí 38,20 Kč a základní sazba za jeden kilometr jízdy činí 5,60 Kč), náhradu za proměškaný čas advokáta žalobkyně v délce osmi

započatých půlhodin na cestě k jednání soudu dne 14.3.2024 z Tábora do Brna a zpět a částku odpovídající DPH; celkem tedy po zaokrouhlení 23 652 Kč; vše podle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g), § 13 odst. 1, 4 a 5, § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve spojení s § 1 písm. b) a § 4 písm. a) vyhlášky č. 398/2023 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad. K zaplacení k rukám advokáta žalobkyně byla žalovanému stanovena přiměřená lhůta.

78. Ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení pak zdejší soud rozhodl tak, že nemá právo na náhradu nákladů řízení o žalobě. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; případně jí soud může z důvodů zvláštního zřetele hodných na návrh přiznat i náhradu dalších nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s.ř.s.). V daném případě však žádná z těchto zákonem předvídaných situací nenastala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 14. března 2024

David Raus v.r.
předseda senátu